

ת"פ 16204/04/14 - מדינת ישראל נגד רפאל רפאלי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 16204-04-14 מדינת ישראל נ' רפאלי

16 נובמבר 2016

לפני כב' השופטת תרצה שחם קינן

המאשימה מדינת ישראל

נגד

רפאל רפאלי

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד אנג' דהירש

ב"כ הנאשם: עו"ד יולי אזולאי

הכרעת דין

כתב האישום ותשובת הנאשם

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה חמורה, עבירה לפי סעיף 1368(ב) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**").

2. בעובדות כתב האישום המתייחסות לשני אירועים, נטען כי ביום 3.10.13 בבניין מגורים ברח' הרב מימון 4 בבת-ים (להלן: "**הבניין**") תקף הנאשם את יעקב קיקוזאשווילי, יליד 1931 (להלן: "**המתלונן**") עקב סכסוך שכנים, בכך שהיכה באגרופו בפניו של המתלונן והפילו ארצה (להלן: "**האירוע הראשון**"). עוד נטען כי ביום

6.10.2013, תקף הנאשם את המתלון בכך שהכה אותו מספר מכות בראשו וכן היכה באגרופים בפניו עד אשר נפל המתלון ארצה. אז, בזמן שהמתלון היה שרוע על הרצפה, הכה אותו הנאשם באגרופיו ובעט בו בכל חלקי גופו וכן נשך את ידו הימנית של המתלון. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמו למתלון, עפ"י הטענה, חבלות לרבות פצעים מדממים בפניו ובידו הימנית, שבר סגור בלסת, שברים בצלעות וכן שטפי דם (להלן: "האירוע השני").

3. בדיון שהתקיים ביום 21.06.15 כפר הנאשם בעובדות כתב האישום.

מסכת הראיות

עדות המתלון

4. ביום 23.11.15 העיד המתלון ובהתייחס לאירוע הראשון, סיפר כי ביום 3.10.13 בעת שהיה בכניסה לבניין בו הוא מתגורר, היכה אותו הנאשם מכת אגרופ בראשו, בעט בו והפילו. בהמשך סיפר כי לאחר המקרה הגיעו לביתו שני שוטרים. עוד אמר העד כי לא ניכרו על גופו סימני חבלה.

באשר לאירוע השני אמר המתלון כי כשירד מביתו לזרוק את הזבל, ראה הוא את הנאשם אשר פתח את דלת המעלית, הכה אותו באגרופו ואמר לו "אני צריך להרוג אותך", לדברי המתלון צעק הוא לעזרה ואילו הנאשם היכה אותו בפניו ובעט בו כתוצאה מכך, אמר המתלון, נשברו לו הצלעות.

"הוא נתן לי מכה בפנים, נתן לי בעיטות, רציתי לקום ושוב נתן לי בעיטות, (מתלון על הצלעות). הצלעות נשברו. אני כמה חודשים לא יכולתי להסתובב במיטה. הוא נתן לי מכות כמה פעמים. היה לי דם על הפנים, יצאו לי השיניים, היה דם מהאוזן, יש תעודות רפואיות. נתן לי מכות חזקות. הוא נשך אותי ביד ימין (מציג צלקת), הוציא בשר. הוא היכה אותי באגרופים. אני רציתי לקום הוא בעט בי. השיניים עפו מהפה. אני רציתי קצת לקום מהרצפה רציתי להתגונן, לא נתן לי. כמו משוגע".

המתלון הוסיף וסיפר כי אחת השכנות ראתה כי הנאשם מכה אותו. וקראה לאשתו. כמו כן, סיפר כי שכן מבניין סמוך הגיע למקום והבחין במתלון בעודו שרוע על הרצפה, כששיניו מחוץ לפיו. עוד אמר שהשכן ביקש להפריד בין השניים. לדבריו הנאשם ברח מהמקום. לשאלה האם לקח מהנאשם מסמך, השיב המתלון ואמר **"אני לא זוכר שהיה מסמך רפואי ביד של רפאל, לא לקחתי לו מהיד ולא קרעתי אותו".**

עדות הנאשם

5. לדברי הנאשם יצא ביום האירוע השני את ביתו בכוונה ללכת לרופא והחזיק בידיו מסמכים רפואיים. הנאשם סיפר כי המתלון משך מידי את המכתב אותו החזיק וסירב לשחררו. הנאשם המשיך ואמר **"לא הייתה לי ברירה נשכתי קצת כדי לשחרר את המכתב"**. לאחר שלקח את המכתב הלך לדבריו לרופא. לשאלת בית המשפט אמר הנאשם כי לאחר שחטף המתלון מידי את המכתב התפתח בין השניים ריב, במהלכו נפלו שניהם על הרצפה. הנאשם אמר שדחף את המתלון כדי לצאת מהמעלית משום שהמתלון הפריע לו לעשות כן.

לטענתו של הנאשם נשך את המתלון "בעדינות". לשאלה האם הלא באגרופו בפניו של המתלון ובעט בחלקי גופו השיב הנאשם "זה שקר". לשאלה האם באירוע הראשון תקף הנאשם את המתלון בכך שהכה בו במכת אגרוף והפיל אותו על הרצפה, השיב הנאשם כי המתלון ירד מקומה 7 לקומה 6, שם גר הנאשם, עם מקל, כדי להכות את הנאשם, אשר נכנס לביתו וסגר את הדלת. לדברי הנאשם, הכה המתלון בדלת עם המקל. הנאשם הוסיף וסיפר כי המתלון מקלל אותו מידי פעם. בהמשך, השיב כי המתלון לא נתן לו לצאת מהמעלית ולכן דחף אותו, אך הוא לא ראה או שמע שהוא נפל כתוצאה מהדחיפה.

הודעת הנאשם במשטרה

6. בהודעתו במשטרה מיום 6.10.13 אמר הנאשם כי במועד האירוע השני, פגש במתלון בכניסה לבנין בו מתגוררים השניים וכי המתלון סטר לו וקילל אותו וכי בתגובה דחף אותו הנאשם. בהתייחס לאירוע השני אמר הנאשם בהודעתו כי בעת שמיהר לרופא חסם המתלון את דרכו וקרע מסמך אותו החזיק הנאשם בידו. לדבריו בתגובה נשך את המתלון אשר לא עזב את המסמך ורצה להכות הנאשם. הנאשם הציג בפני החוקר מסמך קרוע. לשאלה איך נגרם למתלון סימן ליד העין השיב הנאשם "אולי נתתי מכה, זה גם יכול להיות". בהמשך אמר כי לא היכה את המתלון. הנאשם אישר כי המתלון "היה על הרצפה" אך לדבריו "הוא נופל לבד". לשאלה אם הכה את המתלון מספר פעמים באגרופים בפנים וכן לכך שהמשיך לבעוט בו גם לאחר שנפל לרצפה השיב "זה שקר מוחלט".

עדוּתו של פקד גיא עמר

7. ביום 22.11.15 העיד קצין המשטרה גיא עמר (להלן: "עמר"), אשר הגיע ביום 6.10.13 לבנין, דיבר עם המתלון וכתב את דו"ח הפעולה (ת/19).

8. בחקירתו הנגדית השיב כי כשהגיע ראה את המתלון כשדם על פניו וכתמים של דם על חולצתו. עוד אמר כי המתלון לא גרם לעצמו את החבלות אלא נחבל. העד הוסיף ואמר כי הוא הגיע לבנין ראשון והיה לבדו, וכן שהאירוע אירע בכניסה לבנין, מחוץ לבנין וכי כשהגיע לבנין פגש בבנו של המתלון ולאחר מספר דקות הבחין במתלון שירד במדרגות ויצא החוצה.

9. לשאלת ב"כ הנאשם האם ציין כי המתלון פונה לבית החולים במצב קל השיב, כי מצבו שלא המתלון היה כפי שתיאר בדו"ח.

עדוּתו של בנו של המתלון מר מרוב קיקו

10. ביום 23.11.15 העיד מר מרוב קיקו בנו של המתלון (להלן: "קיקו"), העד סיפר כי הוא זה שצילם את

התמונות (1/ת) ברגע שהגיע לבנין. עוד העיד, כי הגיע לבנין לאחר שאימו התקשרה אליו וביקשה שיגיע דחוף "כי קרה משהו גרוע לאבא". עוד אמר, כי כשהגיע לבנין אביו היה שרוע על הרצפה ולא יכול היה לזוז. "היה חבול כולו, סימני דם היו פזורים על כל הפרוזדור". לאחר שראה כך את אביו התקשר העד, לדבריו, להזמין אמבולנס וכן למשטרה. בנוגע לאירוע הראשון מסר העד כי אביו סיפר לו שהנאשם היכה אותו מכת אגרוף ובעט בו וכן, כי הגיעה משטרה לאחר שהנאשם ואשתו התקשרו למשטרה בטענה כי אביו הוא זה שתקף את הנאשם. עוד מסר, כי דיבר באותו יום עם בנו של הנאשם אשר אמר לו "שסיפרו לו שהייתה בסה"כ סטירה אחת ולא לעשות עניין מזה".

11. בחקירתו הנגדית אמר העד כי בתקופה שקדמה לאירועים המתוארים בכתב האישום, פרץ סכסוך בין אביו לבין הנאשם ואשתו, וכי נעשתה אליו פניה מצד הנאשם ואשתו בבקשה להרגיע את הרוחות. העד לא ידע לומר אם אכן אביו נהג לקלל ולהציק לנאשם עם זאת ציין כי לטעמו אביו הוא אדם רגוע ואמר כי הוא לא שמע אותו צועק או מקלל אנשים בבנין. עוד מסר כי לא ידוע לו דבר בנוגע לתלונות אותן הגיש הנאשם כנגד אביו וכי אביו לא נחקר במשטרה מלבד בכל הנוגע לאירוע הראשון, ביום 3.10.13 במהלכו הגיעו אנשי משטרה אותם הזמין הנאשם. לדבריו כשהגיעו השוטרים "ראו שאנחנו אנשים רגועים ולא אלימים", והוסיף כי השוטרים מסרו לאחיו את מספר טלפון של השוטר האזורי על מנת שיתקשר אליו ועזבו את המקום. בנוגע לאירוע ביום 6.10.13 מסר כי כשהגיע לבנין פגש את אמו, שכנה וכן אדם נוסף מחוץ לבנין ובהמשך נכנסה אשתו של הנאשם וצעקה לאביו "מגיע לך, מגיע לך". עוד העיד, כי אביו היה חסר אונים ולא מסוגל היה לקום. "המצב היה כל כך גרוע שאף אחד לא העז להתקרב אליו". לשאלת ב"כ הנאשם השיב כי לא ידוע לו אם זמן קצר לפני האירועים בכתב האישום אביו נפל במדרגות וכי אף פעם לא שמע שאביו נהג לעשות צרכים ליד דלת ביתו של הנאשם. לדברי העד, הגיעו השוטרים לאחר שהאמבולנס פינה את אביו לבית החולים וכי הגיע רק שוטר אחד.

עדוּתָהּ של מִזִּיה רַחֵל בֶּן מִשֶּׁה

12. ביום 23.11.15 העידה שכנתם של המתלון והנאשם - גב' מִזִּיה רַחֵל בֶּן מִשֶּׁה (להלן: "מִזִּיה"). העדה סיפרה כי בעת שהייתה בבית שמעה היא רעש מחדר המדרגות ולאחר שירדה ראתה את המתלון, כשהוא על הרצפה לדבריה הנאשם לא היה במקום. העדה מסרה כי היא קראה לאשתו של המתלון וכשהן ירדו הן ראו את בניו של המתלון, לדבריה לא הבחינה אם המתלון נפגע. עוד העידה כי אינה זוכרת אם אמרה במשטרה שהמתלון זב דם, אלא זכרה לומר כי קראה לאשתו של המתלון וכשאשתו ירדה שבה היא לדבריה לדירתה. עוד העידה כי היא לא שיקרה במשטרה וכי ברצונה להשכין שלום בין הנאשם למתלון.

13. בחקירה נגדית אמרה כי אין לה מידע מידיעתה האישית בכל הנוגע לאירוע הראשון מיום 3.10.13 לשאלה אם הנאשם אדם אלים השיבה "חס וחלילה", והוסיפה כי הנאשם אדם אינטליגנט, אינו צועק, מקלל או מרים יד על מישהו וכלשונה "על זבוב הוא לא מרים יד". עוד העידה כי לא שמעה על כך שהייתה תלונה לפיה המתלון עשה את צרכיו ליד דלתו של הנאשם וכן, אמרה היא כי שמעה שהנאשם "הטיל כישוף" על המתלון.

עדויות של נתן דג'אנהשווילי

14. ביום 08.05.16 העיד נתן דג'אנהשווילי שכנם של הנאשם ושל המתלונן (להלן: "נתן"). העד העיד כי בעודו יושב על כיסא ברחוב שמע צעקות והגיע לכניסה לבניין בו מתגוררים הנאשם והמתלונן, לדבריו פתח לו הנאשם את הדלת והוא ביקש להפריד בין הנאשם למתלונן. העד סיפר כי הנאשם "חתך את המתלונן ביד עם השיניים" ולקח מהמתלונן את המסמך מהיד. עוד העיד כי המתלונן רצה לקחת ממנו את המקל ההליכה שלו כדי להרביץ לנאשם. העד הוסיף ואמר כי המתלונן קילל את הנאשם ואת הבת שלו. לשאלה אם ראה את הנאשם בועט במתלונן ונותן לו אגרופים, השיב כי לא ראה את זה וכי "שניהם היו על הרצפה" וכן העיד כי המתלונן "לא נורמלי" והוא כל הזמן מקלל את הנאשם ואת אשתו ובתו. לשאלת בית המשפט האם לאחר שהנאשם הלך נשאר העד עם המתלונן השיב העד, כי הלך לביתו וכי המתלונן "הרביץ בקיר בראש ובגב". עוד העיד, כי ראה את המתלונן כשדם על פניו, עם זאת לדבריו, כשהגיע לדלת הכניסה, לא הבחין בדם על פניו. העד המשיך וסיפר כי כשעזב, נותרו המתלונן והנאשם במקום וכי התאספו במקום אנשים נוספים, ביניהם גם אשתו וילדיו של המתלונן.

15. בחקירתו הנגדית העיד כי הנאשם לא דיבר איתו בעניין המשפט וכי מזיה היא זו שאמרה לו שיש משפט וכי עליו לבוא להעיד. עוד סיפר כי כשהגיע ראה את המתלונן ואת הנאשם על הרצפה, וכשהנאשם פתח לו את הדלת, קם המתלונן אחריו. העד סיפר כי המתלונן רצה להרביץ לנאשם וכי באותו זמן הגיעו אשתו וילדיו של המתלונן ורצו להפריד בין השניים. העד השיב בשלילה לשאלה האם ראה את המתלונן על הרצפה כשהוא מדמם. העד הוסיף וסיפר שאחרי שקמו השניים מהרצפה המתלונן הרביץ לקיר עם הראש והגב, בזמן שהמשפחה שלו הייתה שם. עוד העיד, כי הנאשם נשך את המתלונן בנוכחותו וכי נהיה לו "שעון" בלי דם וכן, כי לא ראה את המתלונן על הרצפה - כפי שהוא נראה בתמונות.

עדויות של ננה רפאלי

16. ביום 8.5.16 העידה ננה רפאלי, בתו של הנאשם (להלן: "ננה"). העדה העידה כי שמעה צעקות וירדה למטה, היא ראתה את המתלונן שוכב על הרצפה והוא הטיח את גופו ברצפה ואת ראשו בקיר, היא ראתה מישהי צעירה עומדת בסמוך והלכה לחפש את אביה ומצאה אותו כשהוא יושב רועד בקיוסק, סמוך לבניין. עוד העידה כי המתלונן החליט שהנאשם שונא אותו, כאשר אינה יודעת מה הסיבה לכך וכן, כי היא ומשפחתה סובלים מזה זמן רב מהטרדות מצדו של המתלונן ומנסים לשמור על ריחוק בין המתלונן לנאשם. עוד העידה, כי לבקשת ילדיו של המתלונן, אשר הינם חברי המשפחה, הנאשם ומשפחתו לא התלוננו במשטרה על מעשיו של המתלונן.

בחקירה נגדית השיבה כי לא ראתה את האלימות באף אחד מהאירועים וכן, כי היא ידעה שאביה נחקר במשטרה. לשאלה מדוע לא מסרה הודעה במשטרה באשר לכך שהמתלונן הטיח את גופו ברצפה ואת ראשו בקיר השיבה כי נדמה לה שהייתה במשטרה ואמרו לה שאין צורך בהודעה. עוד השיבה, כי הייתה במקום וראתה את בנו של המתלונן וכן, כי דיברה עם השוטר או השוטרת שהיו שם. לשאלה אם הגישה תלונות במשטרה נגד המתלונן, השיבה כי התלוננה ביחד עם אמה "לא פעם ולא פעמיים" לפני ואחרי האירועים המתוארים בכתב האישום.

עדוּתה של אתרי רפאלי

17. ביום 8.5.16 העידה אתרי רפאלי, אשתו של הנאשם (להלן: "אתרי"). העדה העידה כי לאחר שבעלה יצא לרופא שמעה צעקות וירדה למטה, כשהיא ירדה היא ראתה את המתלונן צועק והוא רצה להרביץ לה, היא רצתה לחפש את בעלה, יצאה לרחוב וראתה אותו יושב ליד הקיוסק כשהוא רועד, היא שאלה אותו האם הוא הרביץ למתלונן והנאשם השיב לה שלא. כשהיא חזרה עם בעלה לבניין נתן היה שם, המתלונן ישב על הרצפה, הרביץ עם הראש לקיר וקילל אותה. עוד סיפרה, כי המתלונן אמר לה שהיא עשתה כישופים וכן, כי המתלונן נתן לעצמו מכות עם חלק של דלת הכניסה לבניין ואמר שהוא יגיד שבעלה עשה לו את זה.

לשאלה מדוע לא אמרה את זה במשטרה השיבה שלא שאלו אותה בנוגע לכך במשטרה.

בחקירה נגדית השיבה כי היא יודעת שהמתלונן נחקר במשטרה ושהגישו נגדו כתב אישום וכן, שהיא והבת שלה תמיד הלכו ביחד להגיש תלונות נגדו. עוד השיבה, כי המתלונן לא דימם וכי ראתה אותו דופק לעצמו את הראש בקיר.

דו"ח פעולה מיום 3.10.13 מאת רס"ר אסף אינהורן (ת/12)

18. בדו"ח הפעולה נכתב כי ננה רפאלי התקשרה להתלונן כי השכן שלה עושה את צרכיו בכניסה לביתה וכן כי הוא רב עם אביה. בזמן שדיברו עם ננה הגיע גבריאל קיקו - הבן של המתלונן, הוא אמר שהוא מודע לבעיות של אביו, הוצע לו לטפל באביו מבחינה רפואית וכן לקבוע פגישה עם ננה לגבי המשך טיפול של השוטר הקהילתי. ננה לא רצתה להגיש תלונה ואמרה שהם יפתרו את הבעיה.

תעודות רפואיות

19. לתיק הוגשו בהסכמה תעודות רפואיות בעניינו של המתלונן, בין היתר הוגשו התעודות הבאות:

א. תעודת חדר מיון מיום 06.10.13 (ת/8)

בתעודה נכתב כי מצבו הכללי של המתלונן משביע רצון

ב. סיכום ביקור מיום 24.11.15 (ת/22) מאת ד"ר איליונסקי בוריס

בהערות בסיכום הביקור נכתב, בין היתר כי "כנראה שברים בצלעות משמאל קשורים לתקיפה. שבר בצלע 9 ובפיקה מימין - בספק..."

ג. ממצאי בדיקת מיפוי עצמות מיום 15.10.13 (ת/14)

ממצאי הבדיקה עולה, כי למתלונן יש בין היתר, שבר סגור בלסת העליונה מימין, שברים בצלעות, שבר סגור בעצם הפטלה מימין.

מזכר מיום 6.10.13 שכתבה רס"ב רותי דרוב (ת/5)

עמוד 6

20. במזכר כתבה כי בעת שגבתה הודעה מהמתלון, בנו הציג בפניה תמונות של המתלון כשהוא שוכב על הרצפה כשדם זב מידו, הבן אמר שהוא יעביר את התמונות לדיסק ויעבירו למשטרה בהקדם.

מזכר מיום 6.10.13 שכתבה רס"ב רותי דרוב (ת/6)

21. במזכר כתבה כי יש לעכב את הנאשם בגין תקיפה הגורמת חבלה של ממש.

דין והכרעה

האירוע הראשון מיום 3.10.13

22. כתב האישום מייחס לנאשם שני מקרים בהם תקף הוא על פי הטענה את המתלון. בכתב האישום נטען כי באירוע הראשון, מיום 3.10.13 דחף הנאשם את המתלון וכן כי באירוע השני, ביום 6.10.13 תקף אותו וגרם לו לחבלות חמורות.

23. בכל הנוגע למקרה הראשון, סיפר המתלון כי הנאשם היכה בו באגרופו בעת שהיו בכניסה לבניין בו הם מתגוררים. הנאשם עצמו מסר בהודעתו במשטרה ביום 6.10.13 כי באותו מועד סטר לו המתלון ואילו הוא, הנאשם, דחף אותו. בעדותו בבית המשפט אישר הנאשם כי דחף את המתלון. הודאה היא לעולם בעובדות ולא בהוראות החוק.

24. מחומר הראיות שהוצג בפני עולה כי לאחר שהותקף המתלון לא נגרמו לו חבלות נראות לעין.

25. בסעיף המתייחס להוראות החיקוק לא יוחסה לנאשם עבירה של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק, עם זאת בסעיף 1 לכתב האישום, נטענו העובדות המתייחסות לאירוע זה.

הצדדים לא התייחסו בטיעוניהם לפני לעניין זה. אין לי ספק כי ניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן מפני הרשעתו בגין האירוע הראשון. הנאשם נשאל על אודות אירוע זה הן בחקירתו הראשית, הן בחקירתו הנגדית ואף בחקירתו במשטרה. כמו כן הוגש בהסכמה דו"ח פעולה מיום 3.10.13 (ת/12) לפיו הגיעו שוטרים לדירתו של המתלון. המתלון אף הוא נחקר נגדית בהתייחס לאירוע הראשון.

26. עדותו של המתלון לפיה הכה אותו הנאשם באותו מועד נתמכת בהודאתו של הנאשם במשטרה, לפיה תקף את המתלון, עובדה בה הודה בסופו של דבר גם בבית המשפט בחקירתו הנגדית, בנסיבות אלה, יש מקום להרשיע את הנאשם בעבירה של תקיפה סתם, בהתייחס לאירוע הראשון.

האירוע השני מיום 6.10.13

27. לדברי המתלונן בעת שהיה בכניסה לבניין המגורים ראה את הנאשם בעת שפתח את דלת המעלית, לדבריו הכה אותו הנאשם באגרופו ואיים עליו באמרו "אני צריך להרוג אותך", לדברי המתלונן צעק הוא לעזרה ואילו הנאשם היכה אותו בפניו ובעט בו. המתלונן מסר כי כתוצאה מכך נגרמו לו שברים בצלעות.

28. בהודעתו במשטרה סיפר הנאשם כי ביום האירוע השני בעת שמיהר לרופא, חסם המתלונן את דרכו וניסה לחטוף מידו מסמך, לדבריו לא הרפה המתלונן מהמסמך עד שבסופו של דבר המסמך נקרע. עוד אמר, כי המתלונן ביקש להכות אותו. הנאשם הודה שנשך את המתלונן בזרועו והוסיף ואמר "**אני אדם חולה מתעצבן כמו גפרור**". לשאלה ממה נגרם למתלונן סימן כחול ונפיחות בעין השיב הנאשם "**אולי נתתי מכה זה גם יכול להיות**". הנאשם כפר בטענה כי היכה את המתלונן באגרופיו וכי בעט בו. עוד אמר הנאשם, כי השכן עזר לו להוציא את המסמך מידיו של המתלונן. בעדותו בבית המשפט אמר הנאשם כי נשך את המתלונן כדי לשחרר את המסמך. לדברי הנאשם "**היום אני מצטער שעשיתי את זה ... עד היום אני מצטער אבל לא הייתה לי ברירה**". בהמשך הסביר הנאשם כי המתלונן נפל בעת שמשך את המסמך. לבית המשפט הוגשו תמונות אותן צילם בנו של המתלונן במקום האירוע, לאחר התקיפה, בהן נראה דם זב מפיו של המתלונן, נראית נשיכה מדממת באֶמֶת ידו הימנית וכן, נראים סימני דם על אריחי חדר המדרגות. עוד ניכר על פניו של המתלונן סימן כחול מתחת לעינו הימנית, אשר בתמונות שצולמו בבית החולים, נראה סגול. התמונות מחזקות את עדותו של המתלונן לפיה היכה אותו הנאשם אחרי שנפל ואין מתיישבות לטעמי עם דברי הנאשם לפיו, משך את המסמך, נשך את המתלונן כדי להוציא מידיו את המסמך ועזב את המקום. דבריו של הנאשם במשטרה לפיהם הוא מהיר חימה (מתעצבן כמו גפרור) מתיישבים אף הם עם עדותו של המתלונן, לפיה היכה אותו הנאשם בחמת זעם. מדברי הנאשם במשטרה עולה כי הנאשם סבר שהוא פועל מתוך הגנה עצמית וכדבריו "**לא הייתה לי ברירה**". אני מאמינה לנאשם כי המתלונן ביקש לחטוף מידיו את המסמך, כפי שאישר עד ההגנה נתן, ולא מן הנמנע כי המתלונן נפל כתוצאה מעוצמת המשיכה של המסמך כפי שאמר הנאשם, ברם, תגובתו של הנאשם אינה מידתית, וברי כי בנסיבות אלה לא ניתן לראות את הנאשם כמי שפעל מתוך הגנה עצמית. מהאמור לעיל, עולה כי הנאשם אכן תקף את המתלונן באופן אותו תיאר המתלונן והיכה אותו לאחר שנשך את ידו.

החבלות שנגרמו למתלונן

29. על פי כתב האישום נגרמו למתלונן חבלות, לרבות פצעים מדממים, שבר סגור בלסת, שברים בצלעות, שבר בברך וכן, המטומות. כאמור, הותקף המתלונן ביום 6.10.13. ממסמכים רפואיים שהוגשו לבית המשפט עולה, כיביום 15.10.13 בבדיקת מיפוי עצמותאובחנו אצל המתלונן שבר בלסת, שברים בצלעות ושבר בפיקת הברך.

30. אינני מאמינה לדבריו של העד נתן, לפיהם פגע המתלונן בעצמו, עת הטיח את גופו לקיר, שכן לא נטען כי המתלונן נחבל בגבו או בחלק האחורי של ראשו. אם כי האמנתי לחלקים האחרים בעדותו.

31. ממסמך מיום 24.11.15 (ת/22) שהתבקש על-ידי התביעה, בהסכמת ההגנה, במהלך המשפט כשנתיים לאחר האירוע, עולה ספק אם השברים בלסת, בצלעות ובברך אכן נגרמו כתוצאה מהתקיפה. כך נכתב במסמך "כרגע קשה להגיד. שברים טריים או ישנים אבל כנראה (ההדגשה אינה במקור ת.ק) **שברים בצלעות משמאל קשורים לתקיפה שבר בצלע 9 ובפיקה מימין בספק**". בתיעוד הרפואי שהתקבל מהמיון מיום האירוע, לא אובחנו שברים בצלעות. שברים כאמור אובחנו במיפוי עצמות ביום 15.10.13, תשעה ימים לאחר האירוע. מהמסמך ת/22 עולה אכן היתכנות כי השברים בצלעות משמאל נגרמו בתקיפה.

32. בנסיבות אלה אני סבורה כי לא הוכח קשר סיבתי בין התקיפה לבין השברים, כפי שפורטו בכתב האישום ונותר ספק בליבי, אם אכן נגרמו השברים שאובחנו במיפוי העצמות, כתוצאה מהתקיפה. התביעה בחרה להגיש את המסמך ת/22 אותו כתב רופא שלא בדק את המתלונן ביום המקרה.

תקיפת זקן

33. סעיף 1368 לחוק קובע כי:

" (א) **התוקף זקן וגורם לו חבלה של ממש, דינו - מאסר חמש שנים.**

(ב) **התוקף זקן וגורם לו חבלה חמורה, דינו - מאסר שבע שנים.**

(ג) **בסעיף זה, "זקן" - אדם שמלאו לו 65 שנים.**

(ד) **הורשע אדם בעבירה לפי סעיף זה, יוטל עליו עונש מאסר, שלא יהיה, בהעדר טעמים מיוחדים שיירשמו, כולו על-תנאי.**

34. הצדדים לא התייחסו בטיעוניהם בסיכומים לגילו של המתלונן ולחבלות שנגרמו לו כפי שהוכח במהלך המשפט כאמור לעיל. מהמסמכים הרפואיים שהוגשו בהסכמה עולה, כי המתלונן, יליד 28.12.1931, היה כבן 82 בעת האירוע.

35. כתב האישום מייחס לנאשם תקיפה הגורמת חבלה חמורה. סעיף 34 כד לחוק קובע כי:

"**חבלה חמורה - חבלה העולה כדי חבלה מסוכנת, או הפוגעת או עלולה לפגוע קשות או לתמיד בבריאות הנחבל או בנוחותו, או המגיעה כדי מום קבע או כדי פגיעת קבע או פגיעה קשה באחד האיברים, הקרומים או החושים החיצוניים או הפנימיים**";

36. מהמסמכים ומהתמונות שהוגשו לבית המשפט אין לי ספק כי הנאשם תקף את המתלונן וגרם לו חבלה של ממש עם זאת, לאחר שקבעתי כי לא הוכח שכתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן שברים, לא שוכנעתי כי נגרמה לו חבלה חמורה. מהמסמכים הרפואיים עולה כי מצבו של המתלונן בעת שהובא לבית"ח היה משביע רצון.

הפגיעות שנגרמו למתלונן אינן מתיישבות עם אחת החלופות האמורות בסעיף 34 כד שכן אף אם נגרמה למתלונן צלקת כתוצאה מהנשיכה, אין המדובר בפגיעה קשה באחד הקרומים החיצוניים.

הרשעה בעבירה של אימים

37. בסיכומיו עתר ב"כ המאשימה להרשיע את הנאשם בעבירה של אימים, וזאת לאחר שהזהירו במהלך המשפט.

38. בעדותו בבית המשפט אמר המתלונן כי הנאשם איים עליו באומרו "אני אהרוג אותך". חיזוק לדבריו בבית המשפט ניתן לראות בדבריו של המתלונן, כפי שנמסרו בבית החולים. שם אמר כי הנאשם רצה להרוג אותו. לעניין זה קביל המסמך הרפואי כראיה כשלעצמה (ראו סעיף 10(2) לפקודת הראיות).

39. בנסיבות אלה, לאחר שהנאשם הוזהר בעניין זה וניתנה לו אפשרות להתגונן מפני האישום, מצאתי לנכון לעשות שימוש בסמכותי על פי סעיף 184 לחסד"פ ולהרשיעו בעבירה של אימים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

סוף דבר

40. לאור כל האמור אני מרשיעה את הנאשם בעבירה של תקיפה סתם, עבירה על סעיף 379 לחוק, בעבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש, עבירה על סעיף 368(א) לחוק וכן בעבירה של אימים, עבירה על סעיף 192 לחוק.

ניתנה והודעה היום ט"ו חשוון תשע"ז, 16/11/2016 במעמד הנוכחים.

תרצה שחם קינן , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לבקשת ב"כ הנאשם יידחו הטענות לעונש ליום 03.05.2017 בשעה 11:30.

עד ליום 01.05.2017 יגיש שירות המבחן תסקיר על אודות הנאשם.

עמוד 10

ניתן ליצור קשר עם הנאשם בטלפון 03-5515858, או באמצעות אשתו בטלפון 050-4300945. וכן באמצעות ב"כ בפקס 03-7314138 או בטלפון 03-7314838.

עד למועד הדין יגיש הממונה על עבודות השירות חוות דעת בדבר אפשרות השמתו של הנאשם בעבודות השירות.

ניתנה והודעה היום ט"ו חשוון תשע"ז, 16/11/2016 במעמד הנוכחים.

תרצה שחם קינן , שופטת

הוקלד על ידי אורטל ראש חמו